

DISPUTATIO JURIDICA
DE CONTRA=
CTIBUS IN GENERE,

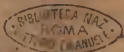
Quam

DIVINA FAVENTE GRATIA,

Consensu & approbatione Ma-
gnifici & Amplissimi Jctorum Ordinis in illustri
Lipsiensium Academia

SUB PRÆSIDIO

Viri Clarissimi & Excellentissimi

Dn. CHRISTOPHORI PREIBISII

J. U. D. & Professoris Publici

publicæ disquisitioni subjicit

VALENTINUS Steinersdorff
Osterodens, Boruss.

Ad diem -II- Martij horis consuetis

In Auditorio Jctorum.

Lipsiæ Typis GEORGI LIGERI.

ANNO M. DC. XXIV.

THESIS I.

Dux sunt obligationum causæ, jus (a) & factum (b) Hoc vel est licitum ut conventio (c) vel illicitum ut Delictum, (d) Conventio vel nuda est ut Pactum (e) vel non nuda ut Contractus, (f)

(a) Argum. pr. Inst. de oblig.

(b) *Jus principalis causa, factum sine qua non.*

(c) *Qua nomen generis est, omnem actum qui consensu perficitur continens l. 1. §. 3. de Pact.*

(d) *quod est omne factum quo alteri nocetur pr. Inst. de injur.*

(e) *In nudis enim placiti finibus consistit, neg. ullum continet negotium aut causam, l. 7. §. 1. d. c.*

(f) *à negotio scilicet & causa, d. l. 7. §. 4. in fin.*

II,

Contractus est (a) conventio (b) negotium (c) unde civilis (d) oriatur obligatio continens.

(a) *Qui & commercium appellatur l. 5. & ibi Glofs. in verb. commercium de l. & l. Dictus ita à contrahendo, arg. l. 19. de R. l. quod contra seu vicissim trahere significat, notante Alciat. ad l. 19. de V. S. n. 9. Ejus triplex in jure significatio occurrit, latissima, qua etiam delicta, ut l. 20. de Judic. l. 52. de re judic. strictissima, qua solum contractus utrinq. obligatorij, ut in d. l. 19. de V. S. & media, qua contractus ex una tantum parte & utrinq. obligatory comprehenduntur, §. fin. Inst. de Obligat. Et hæc*

¶ 2

quidem

quidem significatio propria est, arg. rubr. & tot. tit. Inst. de oblig. quæ quas. ex contract. ut hinc non male inferatur, contractus $\mu\omicron\omicron\omicron\pi\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ non improprie esse contractus, cum non obligatio sed consensus contractus proprios ab improprijs distinguat, §. 1. Inst. de oblig. quæ quas. ex contr. l. 5. pr. ibi creditur ante contraxisse de O. & A.

(b) l. 1. §. 3. de Pact.

(c) Grecis $\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\lambda\alpha\gamma\mu\alpha$ dicitur l. 7. §. 2. d. t. d. l. 19. de V. S. & proprietate verbi actum ejusmodi denotat, in quo hinc inde de aliquo dando vel faciendo tractatur, quæ fere est sententia Gadd. tractat. de Contr. & commit. stipul. cap. 1. num. 29. Contr. s. Com. 2. id mutuum rerum, operarumq. commutationem interpretatur; verum quomodo hic sensus ad contractus consensuales accommodari possit, non videmus, cum contractus illi, nulla re vel facto interveniente, perficiantur nudo consensu. Quin in realibus contractibus si ex una tantum parte res interveniat, oritur obligatio Wesenbec. parat. ff. de pact. n. 9. Porro contractum quidam definiunt conventionem cum causa, causam explicant dationem vel factum, cum Accurs. l. 7. §. 2. de Pact. Nonne eo ipso definitionem definitio faciens angustiores? certe ea non comprehenduntur contractus consensuales, non verborum obligatio. At inquires, agi ibi de dando & faciendo? male tractatum de dando vel faciendo, cum ipsa datione & factione confundes, & contractus innominatos, qui tum demum obligationem pariunt si causa subsit, non rei interventu, sed solo consensu perfici consequetur.

(d) Eo ipso distinguitur à pacto, quod naturaliter tantum obligat d. l. 7. §. 4. de Pact. neg. actionem producit d. l. 7. §. 5. quamvis hodie moribus contrarium esse receptum testantur post Bald. Salycet. & Iason. V Wesenbec. par. ff. de pact. n. 10. An jure Canonico actionem pariat pactum queritur? Negamus quia jus Canon. a Civili aperte non dissentit, arg. c. 1. extr. de Nov. oper. nunc. c. quamvis, extr. de pact. in 6.

Summa

III.

Summa contractuum divisio est, quod sit vel verus vel quasi. (a) Verus est conventio revera inter contrahentes facta. (b) Contractus quasi est negotium per quod obligatio juris præsumptione contrahitur. (c)

(a) Prout nempe thesi præcedente ost definitus, atq. ita dividitur in l. 1. de O. & A. ubi sub ijs verbis, ex varijs causarum figuris, etiam quasi contractus denotantur, id quod contextus tituli ostendit, ubi post enumeratas verorum contractuum species, de quasi contractib. agit l. 5. d. r.

(b) l. 3. §. 1. l. 55. de O. & A.

(c) Hic verè improprie contractus est. arg. pr. Inst. d. r. ibi: non proprie. Et arguit particula quasi, quia est nota improprietas. Oritur ista contractuum differentia ex diversitate consensus, qui vel est verus, quando nempe inter contrahentes hoc verè actum est ut obligentur d. l. 3. §. 1. vel presumtus, quando lex ex actu aliquo inter ignorantes gesto, consensum propter contrahentium utilitatem præsumit l. 13. §. fin. Commod. l. 5. pr. de O. & A.

IV.

Contractus veri sunt vel nominati vel innominati. (a) Nominati sunt, qui generis nomine non contenti speciale à jure nomen acceperunt. (b) Innominati e contra qui tale nomen non habent contenti generali appellatione. (c)

(a) l. 1. §. 2. l. 7. §. 1. de Pact. differunt ab invicem multis modis, de quib. Fernand. Vasqu. 3. Controv. ul. frequ. 59. Petisissima verò differentia est, quod in nominatis contractibus regulariter pænitere locus non sit l. 5. C. de O. & A. nisi ut erg. sponte à contractu discedat l. 58. de Pact. Liceat autem in innominatis, perfectio etiam contractu, pænitere regulariter l. 3. §. 2. l. 5. pr. de Condict. dat. caus. l. 1. §. ult. de rerum permut. exceptis quibus-

dam casibus, enumeratis à Gothofr. d. l. 5. pr. Inde in contractibus nominatis conditioni ob causam locus non est text. l. 12. C. de R. V. l. 14. C. de resc. vend. l. 8. C. de contr. Emt. l. 6. C. de pact. int Emt. Est autem in innominatus tot. tit. ff. & C. de Condict. caus. dat. Quod si quog. non constet sit ne nominatus an innominatus contractus celebratus, innominatus esse presumitur l. 1. de Estim. Act. l. 1. de rer. permut. Hinc sententia non obstat. d. l. 5. §. 1. de præscr. verb. ubi pro emissionem concluditur, quia d. l. intelligenda, est de casu certo, ubi emissionem contractum esse constat, quo modo intellecta non adversabitur. l. ult. de Condict. caus. dat. quæ de casu dubio accipienda, prout eas conciliat. Pinel. ad rubr. C. de resc. in. vend. p. 2. c. 3. n. 23.

(b) l. 3. de Præscr. verb. d. l. 1. §. 4. l. 7. §. 1 de Pact. Rationem vulgò afferre solent frequentiam horum contractuum, quod nomen acceperint Donat. 10. Com. 10. Hotoman. referente Gothofr. ad d. l. 3. de præscript. verb. Verum nos rationi consentaneum esse putamus, inde eos nomen accepisse, quod certam sui naturam formam haberent, quæ uno nomine exprimi posset, ut Gothofr. d. loc. Anton. Faber, in rationalib. d. l. 7. §. 1. Gædd. tract. de Mutuo πρὸς ἀλλήλους. n. 94.

(c) d. l. 7. §. 2. Precipue quatuor in l. 5. de Præscr. Verb. Contractuum innominatorum genera recensentur. Do ut des, Do ut factas, facio ut des, facio ut facias. Do ut des, Contractus idem est cum permutatione, d. l. 5. §. 1. l. 7. C. de rer. permut. Permutatio igitur contractus est innominatus, idq. etiam probat text. d. l. 1. §. 2. de rer. perm. & d. l. 5. §. 1. junct. l. 7. §. 2. de pact. Licet enim elegans nomen videatur habere non tamen tale habet, quod naturam & formam ipsius contractus explicet, cum semper permutatio sit ubi res pro re datur, qualiter etiam sit in Emissione venditione alysq. contractib. prout ostendit Connan. 5. Com. 2. n. 2. vers. permutatio autem. Hinc cum nomen generis retineat contractus hic, merito innominatus dictus est. Quæri jam potest; Si res cum pretio pro re detur, utrum permutatio an Emti-
vendi-

venditio censenda? Quae quidem in re variantes sunt interpretum opiniones teste Fachin. 2. Controv. 44. Et precedentibus quia in dubio contractus pro innominato habendus, apprehendimus sententiam Pineli, qui d. loc. cap. 2. n. 5. permutationem esse dicendam putat, nisi constet de Emissione venditione, aut quia id partes expresserunt l. 79. de Contr. Emt. l. 6. §. 1. de Actio. Emt. aut quia res, pro qua duo ista data sunt, fuerit venalis arg. l. 1. C. de Rer. perm. Putem autem referre utrum res sit accessio pretij, an pretium accessio rei, ut hoc permutatio, illo casu Emtio venditio contractus esse videatur, arg. l. 6. C. de Pact. int. Emt. c. ad quaestiones. Extra. de Rer. permut. Sin horum neutrum appareat, illud quod minus est, siue sit pretium, siue res, alteri accessio, se presumitur, arg. l. 27. §. fin. de acquir. rer. Dom. Caterum de Aestimatorio Contractu idem asserimus quod sit Contractus innominatus per l. 1. de Aestim. Act. De Transactione dubium est; nominatum eam esse contractum asserit Corrae, 1. Miscel. 23. Nos nec contractum quidem esse putamus, quia magis decidendi quam contrahendi negotij causa interponitur l. 1. §. 2. de Pactis fac. l. 17. C. de fid. Instrum. quib. loc. Contractus a transactione distinguitur. Idem de Donatione dicendum per Novel. 119. c. 1. ubi Cujac. in exposit. ad eand. nec ad rem facit l. 23. de Donat. Ibi enim ideo JCIus donationem contractum bon. fid. esse negat, quod id ad propositum, quod ei erat demonstrandum, sufficeret, non propterea eam contractum stricti juris esse asserens, quia id ad praesens institutum esset necne, nihil intererat. De Emphyteusi autem non dubitamus, quin contractus sit nominatus. text. §. 3. Inst. de Locat. ibi propriam statuit naturam.

V.

Contractus innominati omnes sunt unius generis (a) Nominati vero sunt vel Reales (b) vel Verbales (c) vel Literales (d) vel Consensuales. (e).

(a) Omnis

(a) *Omnis enim contractus inominatus perficitur demum si subsit causa, l. 7. §. 2. & 4. de pact. h. e. datio rei vel factum, ut ibid. Accusf. & cum secutus Cujac. interpretantur. Alioqui nisi hæc concurrat, pactum solummodo erit l. 3. l. 7. C. de rer. permut. l. 1. ff. eod.*

(b) *Realis est qui re interveniente demum perficitur, cum aliis absq. rei interventu pro nudo pacto haberetur l. 52. §. 1. de O. & A. l. 17. pr. de Pact. l. 9. C. de non numer. pecun. Horum sunt quatuor Mutuum, Commodatum, Depositum, pignus. tot. tit. Inst. de Obligat. quære Contr. l. 1. §. 2. 3. 4. 5. & 6. de O. & A. Indebitum ad quasi contractus rejicimus per §. 6. Inst. de Oblig. quæ quas. & l. 5. §. 3. de O. & A. non obstante §. 1. Inst. quib. mod. re Contr. oblig. ubi indebitum idè veris contractibus adnumeratur, quia iste contractus maxime affinis sit mutuo, ut inde promutuum appelletur, & quasi mutuum d. l. 5. §. 3. de O. & A. VVesemb. parat. ff. de condict. caus. dat. n. 11*

(c) *Hujus tota perfectio & substantia ex verborum, hoc est, interrogationis & congruæ responsionis conceptione pendet, ut obligationem efficacem producat l. 19. C. de iur. dot. l. 5. §. 1. cod. An autem præter stipulationem plura sūt. Verborum obligationis genera? Affirmat Cu ac. ad l. 1. de V. O. l. 4. de Transact. & passim tot. tit. de Pact. cui accedit Gædd. tr. de Contr. Stipul. in proleg. n. 7. qui addunt Dotis dictionem & Jusjurandum Liberti ex Gaio lib. 2. tit. 9. §. 3. & seq. Verum verior est Donelli negantis se sententia ad Rubr. de V. O. n. 3. & seqq. & 14. Com. 36. subnixæ autoritate juris pr. Inst. de V. O. l. 1. §. 7. de Oblig & A. qui textus indefinitè loquuntur.*

(d) *Literarum quoq. obligationem esse contractum ab alijs distinctum ostendit satis tit. Inst. de Lit. Oblig. tum evincitur argumentis: 1. Quia habet specialem quandam formam, nempe scripturam, quam nullus alius habet, ex qua tota ipsius substantia seu perfectio dependeat, & ex qua obligatio oritur l. 7. l. 13. C. de non num. pec. 2. Quia peculiaris ex hoc contractu datur Actio, quam*

Chiro-

Chirographariam vocant text. expr. in verb. ex ea nascatur conditio. Inst. d. t. Bart. in l. 1. de Condict. ex Leg. An autem juri Digestorum contractus hic fuerit cognitus, queritur? Affirmandum putamus, cum quia exceptio non numerata pecunia ei juri fuerit cognita l. 4. §. 16. de dol. mal. except. l. 29. pr. Mandat. tum quia textus in l. 14. Locat. ejusdem meminit, dum Contract. Locat. neg. verbis, neg. scriptura, sed nudo consensu perfici dicit. Idem l. 2. de O. & A.

(c) Ita dicti non quod in his solum consensus requiratur, cum in omnibus requiri eum constet ex l. 1. §. 3. de Pact. l. 55. de O. & A. Sed quod solo consensu perficiatur l. 2. de O. & A. pr. & tot. tit. Instit. de obligat. ex cons. Est quippe in omni contractu actus alius perfectionis, quando contractus ita est perfectus, ut obligationem & actionem producat, alius consummationis, quando id, de quo convenit adimpletur. Horum contractuum quatuor numerantur d. l. 2. de O. & A.

VI.

Porro alii contractuum dicuntur μονόωλεγοι ex una tantum parte obligatorii, (a) alii δύοωλεγοι ultrò citroque obligatorii. (b)

(a) Huic contractuum distinctioni occasionem prebet l. 19. de V. S. & tales in d. l. 19. numerantur, mutuum & stipulatio: De contractibus innominatis lis est. Bocer. d. l. 23. cap. 1. n. 49. de R. I. ex hoc contractuum genere eos esse contendit, cui nos accedimus vel hinc moti, quod Actio sit correlativa obligationis arg. l. 19. Mand. ubi igitur obligatio ibi quoq. Actio, per vulgat. positâ causâ poni effectum. Si igitur utring. obligationes, utring. quoq. dabuntur Actiones. Atqui certum est, hos contractus innominatos à re tradita initium obligationis sumere, l. 1. §. 2. de rer. permut. l. 7. §. 4. de pact. tradita ergò re, is qui contractum ex sua parte implevit, amplius obligatus non est. Hinc actio præscriptis verbis datur ei qui

B

contra-

contractum adimplevit, qua agit ad implendum contractum, vel nisi impleatur ad interesse, l. 4. C. de rer. permut. l. 1. §. fin. ff. eod. de conditione ob causam dari non opus est frustra verba funder.

(b) d. l. 19. de V. S. Horum verò duo sunt genera, alij ab initio tales, ut consensuales excepto mandato omnes: Alij autem eventualiter & ex postfacto tales sunt Gædd. tractat. de mutuo in prolegom. num. 65.

VII.

Præterea alij quoque sunt bonæ fidei, (a) alij stricti juris. (b)

(a) *Bona fides aut opponitur dolo, & tunc in quolibet contractu requiritur* l. 4. C. de O. & A. l. 59. §. 1. mandat. l. 3. §. ult. pro soc. l. 11. l. 31. deposit. vel *stricto juri* l. 8. C. de judic. l. 29. §. 4. Mandat. l. 91. §. 3. de V. O. & hinc contractus alius bonæ fidei, alius stricti juris, §. 28. Inst. de Act. Ille est ex quo alter contrahentium alteri obligatus est in id, quod ei prestari æquitas, hoc est, ipsum æquum ac bonum suadet, tametsi de hoc non fuerit actum, §. final. Inst. de oblig. ex cons. l. 2. §. ult. de O. & A. l. 38. pro Soc. l. 11. pr. de Act. Emt. l. 7. de negoc. gest. Porro quinam contractus bonæ fidei sint definiendum ex d. §. 28. Inst. de Act. ut communiter Interpp. statuunt. An autem contractus innominati omnes in eorum numero reponendi, disquiritur? *Negativa placet, quia duo tantum eo loci ad bonæ fidei actiones referuntur, Actio nempe præscriptis verbis quæ de æstimatō proponitur, & ea quæ ex permutatione competit, d. §. 28. unde bona ratione concluditur, ceteras quæ ex alijs contractibus competunt, stricti juris esse. Emphyteusin bonæ fidei contractum esse non dubitamus, cum nulla alia agnoscamus discrimina inter hanc & Locacionem conduccionem, quàm quæ tot. tit. C. de lur. Emphyteut. expressa, in quorum numero non est, ut Emphyteusis stricti magis juris sit quàm Locatio conductio.*

(b) In

(b) *In quibus illud solum praestatur, de quo expressè actum, est d. §. fin. Inst. de Obl. ex consl. l. 126. §. 2. in fin. de V. O. quales sunt in dict. §. 28. Inst. de Act. omisi. Et hi contractus tam strictae sunt naturae, ut nec cum Principe facti bona fidei fiant, cum in contractibus jure privatorum utatur c. 1. extr. de probat. §. fin. Inst. quib. mod. testam. inf. Hanc quoque contractuum differentsiam de Jure Canonico obtinere non dubitamus, juxta tradita Boccr. d. tr. ad l. 23. de R. l. cap. 2. n. 13.*

VIII.

Origo contractuum partim juri Gentium, (a)
partim juri Civili adscribitur. (b)

(a) §. 2. Inst. de l. N. G. & C. l. 5. de l. & l. 1. 7. pr. de Pact. De Emptione non usquequaque est expeditum, quia haec post nummum inventum demum l. 1. de contr. Emt. jus autem Gentium cum humano genere capisse dicatur §. 11. Inst. de rer. divis. l. 1. pr. de A. R. D. Sed facile hic nodus solvetur, si distinguamus inter jus gentium primum seu rationis, & secundarium seu ratiocinationis. Illud recte cum humano genere cepisse dicitur juxta d. §. 11. & d. l. 1. Emptio vero jure gentium secundario inventa est, arg. d. §. 2. Inst. de iur. Nat. Gent. & Civ.

(b) d. §. 2. ex part. penè d. l. 5. Quinam hi sint varic decernatur. Glofs. d. §. 2. quatuor enumerat, Stipulationem, Literarum obligationem, Emphyteusim & Largitatem Sponsalitiarum. Et Stipulationem quidem juris civilis esse contractum non ambigimus, per text. l. 1. Locat. quamvis dissentiat Rævard. 4. varior. 15. & alij quos recenset & refellit Gædd. tr. de contr. & com. stipul. cap. 2 n. 8. & seqq. Nec non literarum obligationem, text. Inst. de lit. oblig. Heig §. 2. Inst. de l. N. G. & Civ. n. 14. De Emphyteusi ut aliud statuamus nos movet, tum magna inter hanc & Locationem affinitas & conjunctio, tum quod ante Zenonis Constitutionem fuerit in usu text. §. 3. Inst. de Locat. & non solum, quod verisimile est, apud Romanos sed & alios populos, ut probat Connan. 1.

Com. 6. n. 11. & 7. Comm. 12. n. 1. *Donationem propter nuptias juris civilis contractum esse patet ex Novel. 119. c. 1. junct. §. 3. Inst. de Donat. Connan. d. lib. 1. Comm. 6. n. 11. Mynsing. d. §. 2. Inst. de lur. Nat. n. 9.*

IX.

Contrahere possunt omnes nisi prohibeantur. (a) Non igitur infans, (b) non furiosus, (c) non servus (d) omnino: non pupillus, (e) non prodigus, (f) non minor (g) sine autoritate & consensu tutorum vel curatorum (h) licitè contrahunt, (i) Mulier quoque pro alijs intervenire, (k) Filiusfam. mutuū contrahere, (l) Mutus surdus stipulari (m) nequit.

(a) *Censeatur enim permissum quod expressim non est prohibitum, l. 25. §. 2. ex quib. caus. Maj. l. 43. §. 1. de Procur. cum præsertim quilibet sue rei sit moderator & arbiter, adeoq. eam locare, vendere, commodare, &c. possit l. 21. C. Mandat. eaq. uti & abuti l. 25. §. 11. de pet. her. l. 24. §. 5. solut. matr. Ergo & Principi contrahere licet. arg. l. 31. de ll. An autem efficaciter obligatur? Ita est, cum in contractibus jure privatorum utatur arg. l. 4. C. de LL. junct. l. 14. de lurisd. imò firmitus quam privatus obligatur, qui mutua fidei vindex.*

(b) *Consentire enim non potest sicut furiosus l. 5. de R. l. De finimus infantem ex l. 18. C. de jur. delib. septem annis minorem, vel ex l. 1. §. 2. de administr. Curat. qui fieri non potest, ubi fieri intelligimus, non qui balbutientes incompotum quemvis sermonem effutiant, ut quid velint conjecturis vix assequi liceat, sed qui aliquo modo quid loquantur sciunt, & aliquem sui sermonis intellectum habent arg. l. 10. Inst. de inut. Stip. quales sunt septem annis majores. Hunc itaq. contrahere neq. tutore autore posse patemus d. l. 1. d. l. 1. l. 14. de Spons. l. 141. §. pupillus, l. 70. de V. O. l. 1. C. de fals. monet.*

(c) d. l.

(c) d. l. 1. §. 1. 40. de R. J. l. 1. §. 12. l. 43. de O. & A. §. 8. Inst. de inutilib. Stipulation. *neq. cum consensu curatoris, cum habeatur absens & quiescentis*, l. 2. §. 3. de jur. codicil. l. 1. §. 3. de acqu. poss. & dormientis loco, l. 31. §. 3. de Usucap. l. 124. §. 1. de R. J. Secus tamen si ex re veniat obligatio, quod & de infante dicendum. Nam si quis furiosi vel infantis negotia gerat, *ing. rem ejus quid impendat*, dubium non est, quin eos sibi habeat obligatos l. 3. §. 5. de negoc. gest. cum & ignorans eo casu obligetur l. 1. pr. de O. & A. Alias verò nec naturaliter obligantur, §. 8. & 9. Inst. de inu. t. St. cum nulla sit eorum voluntas l. 40. de R. J. Sin autem Furiosus dilucida habeat intervalla, indubitat juris est cum furore cessante recte contrahere l. pen. C. de Curat. Furios. *ing. dubio presumitur cessante furore esse contractum, nisi actus desipientiam redolet* d. l. penult. ubi Gothofr. modo constet dilucida eum habuisse intervalla. Alias enim semel furiosus semper talis esse presumitur Everhard. in top. legal. in loc. à temp. ad temp. n. 7. An autem actus Furiosi tempore furoris gestus valeat, si nullum appareat alienatae mentis vestigium? Negativa verior arg. l. 29. de R. I. Et quia furiosi nulla est voluntas, l. 40. de R. I. Quod de furioso dictum, idem de Demente & mente Capto accipiendum Phil. Matth. d. l. 5. n. 14. l. 40. n. 2. de R. I. An etiam de amore capto? Ita vult Ant. Gomez. 2. Var. resolut. 14. n. 28. quod tamen Eman. Soarez in annot. restringit ad contractum cum Amica celebratum. Quin ad Ebrium quoq. id extendi possit dubium non est, si ebrietas mentis exilium causetur. c. venter. & sequi. dist. 35.

(d) Ut ipse civiliter obligetur, non ut alium sibi obliget. l. 14. l. 43. de O. & A. l. 6. C. de ludic. Naturaliter tamen ut obligetur contrahere potest d. l. 14. Hinc si servus manumissus solvat id, quod ante minutionem ex contractu debebat, non repetit l. 13. de Cond. indeb. An verò servus ex contractu cum Domino habito naturaliter obligatur extra causam peculiarem? Negat id Gadd. in l. 26. de V. S. n. 11. quod eodem jure gentium sint inventa obligationes

quo servitus. Verum Nos contrarium asserimus per l. 10. pro Em. existimantes, servos ipso facto obligari, quod factum ex animi quadam libertate constat, (interior enim illa pars mancipio dari non potest, inquit Senec. 3. de benef. corpus est quod fortuna domino tradidit) cui libertati quia sola deest Jur. Civilis approbatio, idcirco etiam fit, ut servi, qui jure Civili pro nullis habentur, ex facto suo nec obligent nec obligentur civiliter, sed tantum naturaliter, hoc est, jure gentium, quo jure ei libertas animi non est adempta, adeoque, nec liber consensus Rævard. ad l. 32. de R. l.

(e) l. 20. §. fin. de Novat. l. 28 de Pact. ut scilicet ipse obligetur: Alios enim sibi obligatione obstringit pr. Inst. de Aut. Tut. r. l. 9. ff. cod. Hinc si contractus fuerit utriusque obligatorius, ex uno tantum latere constabit l. 13. §. 2. de Act. Em. Atq. hoc ita, nisi locupletior pupillus factus fuerit, quo casu etiam civiliter obligatur ex const. D. Pri. l. 5. pr. de Aut. tut. l. 3. Commod. An vero Pupillus absq. tutore autore contrahens saltem naturaliter obligatur? Varia hic sunt Interpretum opiniones, propter variè pugnantia Jciorum responsa. Nam non naturaliter obligari vult l. 41. de Condict. indeb. l. 59. de O. & A. obligari vero naturaliter vult d. l. 5. l. 1. in fin. de Novat. l. 21. ad L. Falcid. l. 64. ad SCtum Trebellian. Distinguunt quidam inter Pupillum qui Tutorem habet & qui nullum habet, ut hic demum non etiam ille naturaliter obligetur arg. l. 3. C. de in integr. restit. Minor. verum divinatoriam hanc esse ait Corraf. 6. Misc. 22. n. 2. & Vult discept. Schol. 16. Vulgatissima distinctio est, ut LL. negantes pupillum naturaliter obligari, accipiantur de eo casu, quo pupillus locupletior factus non est, contra LL. affirmantes, de eo ubi pupillus factus est locupletior, videatur Philip. Matth. ad l. 5. de R. l. 1. & ibi n. 31. allegati. Verum improbat hanc opinio, tum inde, quod non naturaliter solum, sed & civiliter pupillus locupletior factus obligetur, siquis dem utilis adversus eum actio competat d. l. 5. de Aut. Tutor. tum quod manifeste impingat in l. 25. §. 1. quand. dies legat. ced.

nec facit responsio Philip. Matt. d. l. 5. n. 23. quam se ex Roberto colligere ait. Valorem enim legati Ictus inde constare dicit, si naturalis debiti aliquando solutio contingat. Alioquin si ille tum valere Legatum diceret, si testator non futuram ex obligatione naturali solutionem, sed solam naturalem obligationem, ex eo quod pupillus locupletior factus sit, cogitasset, utiq; nulla opus fuisset solutionis mentione, cum talem obligationem ea necessario sequatur. Putamus saepe de obligationibus, non quatenus in natura sua se habent, sed quatenus à jure Civili, penes quod ejus rei est potestas sunt vel comprobatae vel improbatæ disputari, ita ut obligatio, quæ revera, subest, respectu effectuum ei à jure Civil. ademptorum, subesse negetur, arg. §. 3. Inst. quib. mod. toll. oblig. Sic enim Mulier intercedendo naturaliter obligatur, & tamen solutum repetit. d. l. 40. de condict. indeb. quia SCtum obligationem infirmat l. 16. in fin. ad SCtum. Velle an. l. 9. C. eod. Sic pupillus quoq; quamvis revera naturaliter obligetur ex consensu, tamen cum obligatio illa per jus Civile enervetur, nulla obligatio videtur intervenisse, cum nullum habeat effectum, atq; sic natura non debere dicitur pupillus d. l. 41. de Cond. indeb. & l. 59. de O. & A. & debere eundem naturaliter quia revera debet, quamvis absq; ullo effectum, l. 127 de V. O. quod tamen non procedit in favorem tertii, tunc quippe pupillus quasi pro obligato habetur, ad hoc ut obligatio accessoria subsistat. Hinc qui pro pupillo fidejubeat, constituit, novat, efficaciter obligatur, d. l. 127. l. 25. de Fidej. l. 1. de Novat. Privilegium enim quod datur personæ extra personam non extenditur, l. 68 l. 196. de R. I.

(f) l. 6. de V. O. l. 40. de R. I. l. 1. pr. de Curato. Fur. os. ut nempe ipse obligetur. Alios enim sibi obligat cum bonorum diminutio ei solum sit interdicta, per text. allegat. Congruè hic queritur, ipse jure prodigo bonis sit interdictum? Affirmat. Donel. 12. Com. 22. & Fachin. 2. Controv. 63. Verum contrarium hodie obtinuisse testantur. Gail. 2. observ. 15. n. 2. Phil. Matth. d. l. 40. n. 18. ubi id probat per l. 55. §. ult. de Admin. Tur. ubi Gothofr.

thofr. Nos in dubio demum & tunc, si non satis constet de prodigalitate, Magistratus decretum requirimus, arg. l. 27. de Minorib.

(g) Ita nempe, ut contrahendo res suas sine curatoris consensu alienet, l. 3. C. de in integr. rest. Min. secus si nulla in contractu concurrat bonorum alienatio, l. 101. de V. O.

(h) l. 15. de Solut. pr. Inst. de Autor. Tut. l. 1. & tot. tit. C. de Autorit. præst. *Autoritas pupillis necessaria est & propriè Tutorum: Autorare enim est quodammodo personam legitimare ad actum aliquem integrè perficiendum, hinc tutor persona dari dicitur, §. 3. Inst. qui testam. tut. dar. Consensus Minoribus: Minoris enim persona cum rebus gerendis satis sit idonea, legitimatione, ad eam integrandam opus habebit nulla, d. l. 101. & l. 3. C. de in integr. rest. Minor. & hinc bonis dari Curatores dicuntur, l. 8. C. de Nupt. Wefenbec. ad rubric. Inst. de Aut. Tut.*

(i) *Vel natura, ut qui consentire non possunt, l. 1. §. 3. de pact. vel jure, ut quibus non est libera bonorum administratio, l. 1. §. ult. de Minorib. aut qui jure civili pro nullis habentur, ut Servi, l. 32. l. 209. de R. I. l. 32. §. 6. de donat. int. Vir. & Vxor.*

(k) *Propter SCLum Vellejan. quo mulierum infirmitati succursus est, t. t. ff. & C. ad SC. Vellejan. Huic beneficio an mulieres renunciare possint, quaeritur? Et quamvis affirmativa usu obineat teste Gail. 2. observ. 77. negant em tamen jure magis convenire arbitramur, quia 1. renunciatio fit in fraudem SCLi, arg. l. 29. §. fin. cod. 2. ea facilitate renunciat, qua se obligavit. Neg. obstat l. ult. §. 4. cod. Loquitur enim ea de renuntiatione judiciali, cujus ratio longè alia ut tradit Ant. Fab. l. 8. §. 1. qui satisd. cog. Tribus tamen casibus renunciatio etiam extra judicialis valet. 1. in Matre vel Avia tutrice constituta, auth. Matri C. quand. Mul. tut. offic. 2. Si post biennium fuerit repetita renunciatio, l. 22. C. ad SCr. Velle an. 3. Si juramento fuerit firmata, arg. auth. sacramenta C. si advers. vendit. Caterum suo nomine mulieres jure civili licite*

contra-

contrahunt sicut viri, l. 6. l. 13. l. 25 & 27. h. t. l. 2. l. 4 C. eod. Jure
Saxonico verò non nisi cum Maritorum aliorumve Curatorum suo-
rum consensu, nisi tamen eadem negociari solita sint. Const. Elect.
15. part. 2. ubi Moller. fusè.

(l) Propter SCtum Macedon. t. t. ff. & C. de SCto Mac.
An huic SCti Maced. Exceptioni renunciari possit, disquiritur?
Placet negativa, vel quod hoc SCtum in odium feneratorum, l. 40.
de condict. indeb. ubi Gothofr. vel potius quod in favorem Pa-
rentum per. §. 7. Inst. quod cum eo qui in alien. atq. adeo utri-
litate publice causa introductum sit. His verò renunciari non posse
expediti juris est, l. 7. §. paciscar. l. 27. §. pacta. l. 38. de Pact.
Alias licet contrahunt filij famil. l. 57. de Judic. l. 39 de O. & A.
quavis testari nequeant, rationem diversitatis vide apud Eman.
Soarez. in annotat. ad Anton. Gomez. 2. Var. re.olut. 1. lit. d.
Dum tamen non cum Patre aut fratre in ejusdem patris potestat.
existente contrahat, neutro quippe casu civilis, sed naturalis dun-
taxat nascitur obligatio l. 38. de Cond. indeb. idq. propter unionis
fictionem l. ult. C. de Impub. & al. subst. l. 22. §. 1. C. de Agr. &
cenlit lib. 10. quæ jure naturali non attenditur.

(m) Perficitur enim contractus hic verbis l. 1. pr. de V. O.
hinc nec nusu stipulari aut promittere possumus d. l. 1. §. 2.

X.

Res (a) quæ in contractum deducuntur (b) du-
plicis sunt generis; Res nempe (c) & facta. (d) Illæ ut
commercio hominum non sint exemptæ: (e) Hæc ut
non sint vel impossibilia, (f) vel aliena (g) requiritur.

(a) Rei vocabulum latiori significato acceptum etiam facta
comprehendit l. 5. de Præscr. v. rb. ubi formula, OB REM DATI,
omnes contractuum innominatorum species continet. Donel ad
rubr. C. de reb. cred. n. 29. & ad l. 54. de V. O. n. 14. Porro hic
duæ rerum divisiones notandæ. 1. Quod res aliæ certæ, aliæ incertæ,
C l. 9. de

l. 9. de reb. Cred. eaq̃, vel natura, vel contractus conceptione tales. Natura certa sunt res corporales presentes omnes Donel. ad l. 75. de V. O. n. 15. futura igitur incerta veluti fructus, usura, d. l. 75. §. 4. & 9. ubi Duaren. de V. O. Natura incerta prater jam dictas sunt incorporales omnes, item facta & non facta d. l. 75. §. 7. Connan. 6. Com. 3. n. 4. Contractus conceptione corporales sive species tum certa dicuntur, si vel nomine proprio vel circumstantijs ei soli competentib. definita sint d. l. 75. §. 1. Incerta igitur si generaliter l. 74. pr. l. 94. de V. O. aut alternativè in contractum venerint, neq̃ convenerit ut electio sit penes creditorem. §. 33 ubi Hotom. Inst. de Act. Res autem in quantitate consistentes tum certa dicuntur, si quid, quale & quantum sit, quod in contractum venit appareat. l. 6. de Reb. Cred. d. l. 74. §. 1. de V. O. Et secundum hanc rerum distinctionem contractuum nascitur divisio in certos & incertos l. 9. de R. Cr. 2. Res alie dividua alia individua, eaq̃, vel natura vel contractus conditione tales Cujac. l. 2. de V. O. Natura dividua sunt servitutes reales & personales, excepto usufructu, l. 6. §. 4. si serv. vind. l. 19. de Uf. & habit. l. 1. §. 9. ad L. Falc. rationem exponunt Donell. l. 2. de V. O. n. 14. Cujac. ad L. 72. cod. Facta alia dividua sunt, alia individua, Ant. Faber 3. Correc. 7. Contractus conditione individua sunt, quibus non nisi totaliter solutis liberatio aliqua contingit, ut si res generaliter vel alternativè in contractum fuerit deducta d. l. 2. §. 1. ubi Cujac. & Duaren. Ex hac igitur rerum distinctione altera contractuum divisio est in dividos & individos, de quibus qui volet videat Anton. Gomez. 2. Var. resol. 10. & Baron. in pecul. suo tract. de divid. & individ.

(b) *Tam corporales quam incorporales, immobiles mobilese, sive aliena sive propria ejus, qui eas obligat, §. 35. Inst. de Rer. div. l. 31. §. 1. deposit. l. 28. de Contr. Emt. l. 9. l. 29. de pign. act. l. 15. Commod. l. 8. §. fin. de peric. & com. rei vend. l. 2. C. de O. & A. pr. Inst. de inutilib. stip. §. si v. Inst. de Servit. §. 1. de Uf. & habit. Res vero propria est, cujus jam est obligari nequit l. 29. de*

d. Pig. ac. l. 40. de R. I. l. 31. §. 1. deposit. l. 82. de V. O. l. 10. de Contr. Emt. l. 20. C. locat. Hinc deducitur rem legatam cum jam sit in dominio Legatary post mortem legantis l. 64. de furt. legatario non esse hypothecam. De Usufructu quaestio est, An ille vendi locari vel oppignorari possit? Negat Gomez. 2. Var. resolut. 15. n. 17. cum ibi allegat. Contrarium asserit Pinel. l. 1. C. de bon. matern. part. 3. n. 38. cujus opinioni tanquam de jure veriori nos accedimus subnixi textib. expr. l. 12. §. 2. l. 67. de Usufr. l. 8. §. 2. de peric. & com. rei vend §. 1. in fin. Inst. de Us. & habit. Id verò perperam ab hoc asseritur, quod jus ipsum personale usufructus alienari possit, quod personalissimum est, & omnibus persona inheret l. 3. in fin. quib. mod. usufr. amit. ut ne quidem ad heredem transeat, qui tamen una cum defuncto fingitur esse persona Novel. 48. in pr. Sichard. ad rubr. C. de hered. Act. n. 2. quin l. 12. §. 2. de Usufr. is qui Usufructum locat, vendit, vel donat, eundem retinere dicitur. Distinctione igitur adhibitâ, inter jus directum ac merè personale, quod ita est radicatum in persona usufructuarius, ut in alium transire nullo modo possit: Et inter utile seu ipsam facultatem percipiendi, (exemplo heredis instituti, qui etiam jus personale, quod ipse institutione eamq. secuta aditione habet questum, sive restituta hereditate, sive obrenta contra hereditatem restitutione, non amittit, aliud autem, quod ipsi ultra personale est, in alium per venditionem aliumve modum transferre potest l. 2. & passim t. t. de hered. Vendit. putamus omnem controversorum, textuum difficultatem extinctû iri Andr. Schâffer. part. 1. quaest. Jur. practicab. 10. n. 18. & seqq.

(c) Ea duplices sunt, corpora nempe sive species, & quantitates. Corpora sive species sunt certa quaedam individua qua multiplicationem non recipiunt. Cu ac. 14. obs. 19 In his enim materiam ipsamq. rei substantiam consideramus, non vim ac potestatem aut aestimationem, Vult. discept. Scholast. cap. 10. Quantitas aliter atq. aliter à DD. definitur. Duetan. 1. Disp. annivers. 9. vultorem sive aestimationem rei publica auctoritate impostam definit.

Vult. dict. loc. res in quantitate consistentes, h. e. quæ numero, pondere, mensura consistunt, quæ in suo genere functionem recipiunt arg. l. 10. pr. & §. 1. de aur. & arg. leg. l. 1. de Cond. tritic. Plarung, tamen teste Hotoman. illustr. quæst. 15. quantitas appellatione valor rei vel æstimatio seu pretium moneta venit, non autem materia qualitate, arg. l. 3. de in lit. jurand. l. 42. de fidejussorib. Hinc si certa quantitas pecunia in obligationem veniat, certo pecunie genere numerato, eodem genere non est opus ut restituatur. Satis enim est, siue pauciora siue plura corpora data sint, si eundem æquantem valorem arg. l. 85. §. 1. de V. O. Hotoman. dict. illustr. quæst. 15. Nullum autem interest utrum corpus certum, an certa quantitas debeat. Illud enim interit, hac non item, cum etiam sine corpore juris habeat intellectum l. 12. pr. de Legat. 2. Hinc si corpus certum debetur & absq. debitoris culpa pereat, debitor liberatur l. 14. §. final. de. osit. Vaud. 2. Variar. quæst. 33. n. 6. non etiam quantitas l. 11. C. si certi. petat. Hotoman. dict. quæst. ill. 15. An autem si quantitas rei respectu (puta si duobus res una debita uni solvatur, alteri vero ejusdem æstimatio solvenda sit) debeat, rei interitu ab æstimationis præstatione liberatur debitor? Affirmative adherere placet arg. l. 114. §. fin. l. 36. §. final. de Legat. 1. l. 20. de Legat. 3. Deinde qui corpus debet, tenetur ne pessimus dei, qui quantitatem, nisi adjecta sit in obligatione bonitas, rem quamcumq. dando etiam vilissimam liberatur l. 52. Mand. l. 75. de V. O. ubi Gothofr.

(d) Qua voce & non facta comprehendimus l. 2. §. 1. de V. O. Referende etiam hac opera arg. l. 1. de oper. Libert. ubi desiniuntur officium diurnum. Queritur hic non incommode, an debitor in causa pecuniaria in casum debiti non solvi ad faciendas operis se creditori obligare possit? Et posse existimamus arg. l. 3. de V. suffr. legat. l. 9. de oper. libert. l. ult. C. de possim. revers. ibi. laboris obsequio & opere quinquennij vicem referre beneficii, plurib. hanc sententiam firmat Matth. Coler. part. 1. process. execut. cap. 9. n. 25.

(e) Ita ut eas quis habere, possidere, & persequi possit. l. 34. §. 1. de contr. Emt. Exempta autem sunt vel naturā, res nempe quae nondum existunt, & harum rerum nec aestimatio debetur nec penna. l. 69. de V. O. nisi futura sperentur §. 1. Inst. de mut l. 8. p. l. 8. §. 1. de Contr. Emt. ubi & spei quoque emptio est, l. 7. de Hered. Vend. vel jure, & vel in totum ut liber homo, l. 70. de Contr. Emt. Res item sacrae, sanctae, religiosa, l. 6. de Contr. Emt. l. 1. §. 9. de O. & A. l. 83. §. 5. de V. O. Res autem Ecclesiastica non sacrae, quales quae in patrimonio Ecclesiae sunt in contractum licite veniunt Wesenbec. parat. c. de SS. Ecclef. n. 6. Talia autem bona sunt, quae pro dote, aut ad fabricam sunt assignata VVesenb. dict. loc. Vel duntaxat certarum personarum commercio exempta, ut Mancipium Christianum, quod à Judaeis vel pagans haberi possideri ve non potest. tot. tit. C. ne Christ. mancip. Vel propter extrinsecam quandam qualitatem alienari prohibita, ut fundus dotales, qui à Marito alienari non potest text. pr. Inst. quib. alien. lic. vel non. l. unic. §. & cum lex. C. de re uxor. Act. ne consentiendo quidem uxore, nisi mulieris consensus post biennium semel atque iterum accesserit Novel. 61. ubi Cujac. in expof. Quid si non geminatus sed tamen juratus fuerit mulieris consensus? Contractum putamus valere per text. c. licet. de iurejurand. in 6. Quod de fundo dotali dictum, pertinere quoque putamus ad res immobiles quae servando servari possunt, secundum tradita à VVesenbec. parat. ff. de fund. dot. n. 4. Intelligenda autem dicta omnia de rebus aestimato in dotem datis. Res enim aestimatio datas maritus Emptionis jure habebit l. 11. de Fund. dot. ubi Cujac. tract. 8. ad Attic. l. 1. C. cod. Pari jure consentur praedia Minorum, quae non nisi decreto Magistratus interveniente distrahi possunt. tot. tit. C. & ff. de praed. & al. reb. minor. Item bona liberorum adventicia l. 1. C. de bon. mater. l. ult. §. 5. C. de bon. quae lib. Res quae Restitutioni subjacent Auth. res quae. C. Comm. de Legat. Res hereditatis tantisper dum de hereditate adeunda deliberatur l. 7. de jur. delib. Res quoque communis, cum divisio est postulata. l. 1. C. com. divid.

Et res litigiosae, l. 2. & l. ult. C. de litigios. Pertinent huc quoque res testamento alienari propter aliquam causam prohibita l. 114. §. 14. de Legat. 1. non etiam res, de quibus non alienandis pacto conveniunt l. pen. de Pact.

(f) *Impossibilium namque nulla obligatio, §. 10. Inst. de inutilib. stipul. l. 1. 18. de R. I. quod 1. accipitur de illis, quae principaliter in obligationem sunt deducta. 2. De adjecta contractui conditione impossibili, quae si fuerit affirmativa, regula servanda: Impossibilem conditionem adjectam contractibus eos vitare Moller. 5. seu est. 3. si negativa, pure contractum videtur, §. 10. Inst. de inutilib. stip. l. 7. ff. de V. O. Impossibile autem est aliud Naturae aliud Lege. Natura impossibile est quod per rerum naturam fieri non potest, d. §. 10. Exemplum est, si quis stipulatur, Cathagini hodie dururum, quod nunc Roma alius praesens pollicetur est. Lege impossibile est quodcumque legibus prohibitum est, cum ea posse demum dicimur quae sunt honesta nec verecundiam ledunt, l. c. C. de LL. l. 6. C. de pact. l. 14. & l. 15. de condit. Inst. qualia non sunt, quae contra leges directio impingunt, veluti si quis promittat se aliquem interenturum, l. 26. & seq. de V. O. vel furtum, quod natura turpe dicitur l. 42. de V. S. se facturum; aut consequenter, ut si quis promittat illud se non facturum, quod honeste omitti potest, l. 7. §. 3. de pact. ubi Ant. Faber. Tales igitur conventiones, sunt ipso iure nullae, l. 26. & l. 27. de V. O. l. 7. §. 7. de Pact. l. 4. C. de inutilib. stipul.*

(g) *l. 83. l. 38. de V. O. Anton. Gomez. 2. Var. Refol. 10. n. 23. hoc tamen declaratur ut procedas 1. si factum prorsus alienum sit nec à nostro dependeat. Si autem quis factum ejus promittat, quem in potestate habet, tunc utique contractus valet, aut si quis de herede suo quid promittat, d. l. 38. pr. & §. 2. l. 83. de V. O. l. 24. §. 6. de damn. infect. Gædd. tract. de contr. stipul. cap. 6. n. 189. 2. Si nulla pena aut id quod interest in obligationem fueris deductum, d. l. 38. §. 2. ubi Duaren. & Donel. n. 4. 3. Si quis simpliciter factum alienum promittat, non etiam se curaturum seu effecturum,*

Eturum, ut ab aliquo aliquid fiat. Non tam enim alienum quam suum factum in obligationem deducisse videtur, §. 3. Inst. de inutili. lib. stipul. ubi Hotoman. enunc. 2. Gædd. dict. tract. c. 8. n. 195.

XI.

Forma Contractibus (a) vel est certa & Jure (b) definita, vel incerta, quæ à contrahentibus eis datur. (c)

(a) *Talis nempe quæ quemlibet contractum ab alio distinguat, veluti mutuum à Commodato, Emptionem à Locatione vel permutatione, Locationem ab Emphyteusi, Pretarium à commodato, Locationem à contractu do ut facias, l. 5. de præfer. verb. l. 1. de Contr. Emt. l. 2. de Reb. Cred. l. 1. l. 2. de O. & A.*

(b) *Gentium, in contractibus juris gentium, Civili in contractibus juris Civilis arg. l. 1. §. fin. de contr. Emt. l. 1. Locat. Malè igitur demum à jure civili formam accepisse putant Emphyteusin, cum juris gentium sit, ut supra d. 7. traditum Quenam illa esset? Scriptura, ajunt Menoch. Conf. 708. n. 2. Gædd. l. 27. n. 19. de V. S. Verum aliud docet Novel. 7. §. fin. vers. Anastasius autem, quæ illam in Ecclesiastica Emphyteusi requirit.*

(c) *Formam illam Hotoman. qu. ill. 36. naturalem quæ cuique contractui jure est constituta, vel juxta quod lex nature ejus tribuit, hanc dicit conventionalem, quæ partium conventionione contractui accedit, Cujac. 14. obser. 28. Solent quippe pacta contrahentes Contractibus adijcere, quæ eis aliquid vel adijciunt vel derogant, l. 72 de Contr. Emt. Cujac. 10. observ. 24. hinc dicuntur formare contractum, eidem legem dare l. 7. §. 7. de Pact. l. 1. §. 6. deposit. l. 52. de V. O. l. 27. de R. I. l. 10. C. de Pact. l. 16. C. Locat. l. 1. C. de pact. int. Emt. l. 6. C. de rer. perm.*

XII.

Formam Contractuum certam & à Jure definitam constituunt, quæ vulgò Substantialia (a) & Naturalia (b) vocantur.

(a) Sub-

l. 3. quibusdam tamen casibus sufficit etiam tacitus, ut in specie d. l. 3. de pact. Et regulariter in ijs, qua ad utilitatem tacentis & patientis vergunt, eum pro consentiente haberi, ut si pro se presente alium fidei jubere patiat, l. 6. C. Mandat. Item in ijs que non quidem nostra causa sunt, neg. plenè ad commodum nostrum, sed tamen si rectè factum nobis prodeit, vel ad affectionem nostram pertinet, non rectè factum nocet, & cum possimus prohibere, non prohibemus, nos consentire censei, exemplum l. 7. de Sponsal. Contra silentium dissensum arguere, si, quod sit, ad onerandos nos vergit, tradunt. Donel. ad d. l. 6. C. mandat. n. 3. Dyn. c. qui tacet. n. 5. & c. is qui tacet. de R. l. in 6. n. 4. quibusdam etiam contractib. presumptus sufficit consensus. Vid. supra 0. 3. lit. d. Atq. ita secundum dicta in contractib. maximè omnium mens & voluntas Contrahentium attendenda, l. 219. ub. Gadd. n. 1. de V. S. l. fin. C. quæ res pign. oblig. qua si non appareat, verba sunt spectanda, neg. ab his temere recedendum, l. 112. ibi respiciendus erit sermo. de V. O. l. 20. ibi, pacti tenor. C. de Solut. l. ult. C. de reb. al. non alien. quod tamen procedit si clara sint; sin obscura, contra eum sunt interpretanda, cujus ea erat dicere aperiùs, l. 39 de pact. l. 21. de contr. Emt. l. 33. eod. l. 172. de R. l. c. contra eum. ubi Dynus de R. l. in 6. quod si hoc locum non habebit, videndum quid verisimilius sit, l. 114. de R. l. in quo maximè mos regionis attendendus; aut id quod minimum est, d. l. 114. l. 34. eod.

(b) Naturalia sunt illa, qua ad contractum initum accedunt, eiq. legis autoritate insunt, etiamsi de his inter contrahentes nominatim actum non sit. Sic in mutuo res ejusdem generis & bonitatis reddenda l. 2. §. 1. l. 3. de Reb. cred. Sic ex natura Emptionis, Venditor Emptori evictionem prestare tenetur l. 68. de Evict. Covar. 3 Var. resolut. 17. Sic ex natura Locati Locator tenetur fenestras, ostia, in ade locata reficere. Glos. l. 72. de Contr. Emt. Negusant. tr. de Pignor. part. 3. membr. 1. n. 26.

XIII,

Formam contractibus contrahentes dant Pactis. (a)

D

(a) Quæ

(2) *Quae contractibus adjiciuntur in continenti, vel ex intervallo; quae ex intervallo adjiciuntur, vel detrahunt aliquid contractui, qui si sit bonae fidei, pactum ei ipso jure inest, ita ut & actionem pareat, & reum tutum reddat etiam non opposita pacti exceptione l. 27. §. 2. ubi Cujac. vers. quod si non. de pact. & Ant. Faber. lit. R. ratio, quia exceptiones ipso jure insunt bonae fidei judicys l. 3. de Resc. Vend. Aliud igitur in stricti juris contractibus, ubi hoc pactum neutra ex parte inest, atq. ideo exceptionis oppositio requiritur. Curiae. 10. observ. 24. Vel adjiciunt, & haec tantum prosunt reo ad exceptionem, non etiam Actori ad agendum. l. 7. §. 5. de Pact. Ant. Faber. ibi lit. E. Cujac. 14. obs. 28. Dicta autem intelligenda de pactis, quae adminiculis, hoc est, naturalibus & accidentalibus contractuum detrahunt, ut vult Ant. Faber. d. l. 7. §. 5. lit. K. De pactis in continenti adjectis, An illa aequè contractibus stricti juris atq. bonae fidei, etiam ex parte actoris insint, hoc est, an ita insint ut actionem formant quaestio est? Et quidem de contractibus bon. fid. certum est; his pacta in continenti adjecta inesse atq. actionem formare per d. l. 7. §. 5. & l. 13. C. de pact. de contractibus vero stricti juris lis est maxima. Nos Hotom quaest. illustr. 36. & 37. ut & Gædd. tr. de Contr. Stipul. cap. 8. n. 37. sententiâ sepositâ, contrariam negantium apprehendimus per d. l. 7. §. 5. d. l. 13. C. eod. l. 11. §. 1. de R. Cr. l. 6. C. si cert. pet. nec sufficit Accursij responsio ad d. l. 7. exempli loco ibi adduci bon. fid. judicia. Etsi atqui particularis antecedit locutio, quae in una etiam specie definita sustinetur Cunrad Dieter. c. lib. 2. Dialect. cap. 4. n. 8. in exegesi. Imo ibi Jctus supponit axioma juridicum. Solemus enim, inquit, dicere, Pacta conventa inesse bonae fidei judicys. Nec movet l. 40. de R. Cr. cuiuslibet enim apparet, ibi pactum non ex parte Actoris, sed Rei inesse, de quo nobis quaestio nulla. Multo minus l. petens. C. de Pact. Loquitur enim ea de pacto per stipulationem firmando, atq. ita hic stipulatio accedit pacto, non pactum stipulationi, & parum urget, quod ibi stipulatio antecedere dicatur.*

Quippe

*Quippe cum absurdum non sit, ut confirmatio pacti, pactum ipsum
antecedere possit, ut eleganter id monstrat Donel d. l. petens &
Connan. 5. Com. 3 n. 8.*

XIV.

Inventi autem sunt contractus propter necessitates humanas, (a) & ut unusquisque conditionem suam meliorem facere atq; aliquid lucrari possit, (b) ijsq; omnes utimur quò æqualitate pax servetur, (c) Pax Rempub. sustineat, & per id tota societas humana (d) florescat.

(a) §. 3. Inst. de Jur. N. G. & Civ.

(b) l. 38. §. 17. de V. O. l. 8. C. de resc. Vend. idq; non est peculiare Emitioni, sed omnibus omnino contractib. communis ordo. Hinc illa regula: Neminem alteri stipulari posse d. l. 38. §. 17. Quæ tamen fallit in ijs personis, quæ pro una habentur propter aliquas causas, quarum prima est Potestas; hinc filius Patri, Servus Domino rectè stipulatur d. l. 38. §. 17. l. 45 de V. O. Secunda Successio; hinc testator heredi rectè stipulatur d. l. 38. §. 12 l. 33. de Pact. etiam ita ut ab eo obligatio incipiat l. unic. C. ut Act. ab hered. An si plures sint, etiam uni stipulari possit? Affirmat Donel 12. Com. 17. Negat. Cujac. in l. 33. de Pact. del. 137. §. ult. de V. O. ubi cum illo textu distinguit inter Stipulationem dandi & faciendi, ut illo casu uni heredi obligatio acquiri nequeat, hoc queat. 3. Administratio; hinc Tutor, Curator, Syndicus, Pupillo, Minori, Civitati rectè stipulantur l. 5 §. 9. de pecun. Const.

(c) Jus quippe & iusticia pacem servat, in bello vis regnat pr. proœm. Inst ubi Glos. & additionat. in verb. gubernari. unde Vulgat. Nulla salus bello pacem te poscimus omnes.

(d) Oldendorp. tr. de Act. princ. claus. 4. sub fin.

XV.

Proximus Contractuum effectus est Obligatio, (a)

D 2

ex ob-

ex obligatione nascitur Actio, (b) personalis, (c) que datur heredibus, (d) & contra heredes, (e) ad persequendum id, quod ex contractu (f) debetur. (g) Ea; vel directa vel utilis. (h)

(a) *Qua est vinculum juris, quo necessitate adstringimur alicujus rei solvende secundum nostra Civitatis jura* pr. Inst. de oblig.

(b) *Inter quam & obligationem nihil est intermedium eiq; est correlativa*, Greg. Lopez animadv. 10. num. 2. hinc obligatio mater actionis, & obligationis partus actio dicitur, l. 42. §. 2. de Procur. Gl. Schneidvv. pr. Inst. de oblig. num. 2.

(c) *Actiones enim in rem competunt de rebus nostris*, §. 1. Inst. de Act. Obligationis autem substantia non in eo consistit, ut aliquid corpus nostrum faciat, sed ut aliquem nobis ad dandum vel faciendum obstringat, l. 3. pr. de O. & A. hinc cum res nobis debetur, nondum nostra est: igitur non in rem in quam nihil juris habemus, sed in personam, qua nobis ex contractu obligata est, agemus. Hinc actio ex obligatione descendens perpetuo obligati personam sequitur, nec ab opibus ejus avellitur, etiamsi res debita ad alium perveniat. l. ult. §. fin. de contr. Emt. l. 7. §. 16. ad SCtum Trebel. l. 16. ubi Accurs. de pecul.

(d) *Quia heres succedit in universum jus defuncti*, l. 24. de V. S. l. 62. de R. l.

(e) *Heredes enim succedunt in jus defuncti non solum illud quod defunctus habebat, sed etiam, quo tenebatur*, l. 37. de acqu. hered. l. 11. de divers. rem. praser. Heres itaq; in obligationem & as alienum defuncti succedit, ut non minus ex persona defuncti teneatur creditori, ac si defunctus viveret, §. 1. Inst. de perp. & temporal. act. l. ult. C. de her. Act. etiam propter dolum & culpam a defuncto commissam in solidum, l. 12. de O. & A. l. 12. §. ult. l. 157. §. ult. l. 1. C. de hered. tut. §. 1. Inst. de perp. & temp. Act.

(f) *Non solum proprio, sed etiam eo, qui per filiosfam. servos*

tam proprios quam communes & liberos homines bona fide possessos
est factus, tot. tit. Inst. per quas person. nob. oblig. acquir.

(g) Estq. rei persecutoria §. 17. Inst. de Actionib. excepta
depositi actione quatuor casib. de quib. d. §. 17.

(h) Actio directa aliquando opponitur contrarie, eaq. est,
que proprie & principaliter ex conventionione ab initio contractus ori-
tur. Ubi igitur principalis utriusq. est causa obligationis, veluti in
Emptione venditione, Locatione conductione, Societate, ibi quoq.
utriusq. directa nascitur actio. Contraria vero est que non proprie
& principaliter ex ipsa conventionione, sed ex aequitate quadam &
per accidens, si quid principaliter obligat o propter contractum, aut
rem in eum deductam absit, competit, ut eo modo sua indemnitati
consulat, & hæc ex illis contractibus datur, qui ex post facto demum
fiunt ἀπ' αὐτοῖς, quales sunt, Negot. gestio, Commodatum, Deposi-
tum, Pignus, Mandat. Tutela, l. 8. §. 2. de negot. gest. l. 8. pr. de
pign. act. l. 12. §. 7. Mand. l. 17. §. 1. Commod. tot. tit. de Contr.
& util. act. tut. Aliquando opponitur utili, & tunc directa est,
que jure recto ex ipsis verbis legis competit, utilis, que cessantibus
verbis legis ex ipsius sententia inducitur, daturq. deficiente directa
in subsidium l. 4. §. 7. fin. reg. l. 26. §. 3. de pact. dotal.

XVI.

Debetur ex contractu res principaliter in eum
deducta & accessiones. Principaliter quod actum,
est ut aliquid detur (a) aut fiat. (b)

(a) l. 2. de V. O. ad quod debitor precise tenetur l. 75. de V.
O. §. 14. Inst. de Act. Vult. §. fin. Inst. de V. O. n. 2. Vasqu. 3.
Contr. ul. frequ. 59. n. 14. quod tamen non obtinet in Contractib.
innominatis l. 1. de rer. per. l. 5. §. 1. de Praer. verb. Quæri hic
pot. est, quæ sit ratio quod non a quæ teneatur dominium transferre
venditor sicut Emptor? Arridet ratio Arumæi. Exer. Inst. 14. 0. 4.

(b) Ad quod neminem precise teneri est text. l. 72. de V. O.
l. 13. §. fin. de re judicat. Gomez. 2. Var. Resolut. 10. n. 22. ubi

Soarez in annot. In Emptione Venditione, an Venditor præcisè teneatur rem tradere? Nos negativa adheremus per l. 1. pr. l. 11, §. 9. de Contr. Empt. ubi rem non tradens ad interesse condemnatur. l. 4. C. de Act. Empt. l. 6. C. de hered. & act. Vend. deinde omnes obligationes faciendi non habent præcisam necessitatem, ut jam ante firmatum. Talis verò est rem tradere, ad quam venditor tenetur arg. l. 25, §. 1. de Contr. Empt. l. 72. pr. de V. O. ubi dicitur rem tradi facti esse stipulationem.

XVII.

Accessiones vel rei principali adhærent, ut Fructus (a) & alix rei accessiones, (b) vel planè ab illa segregatæ, & accidentaliter propter causas in contræctus plærunque incidentes, Dolum nempe, (c) Culpam, (d) moram, (e) & pactum (f) deberi solent, veluti est Æstimatio, (g) Interesse, (h) & Usuræ. (i) Casum fortuitum nemo præstat. (k)

(a) Quando quaritur an & quando fructus debeantur, distinguendum est inter Contractus bonæ fidei & stricti juris. Quod ad hos rursus distinguitur utrum in obligatione sit rem dari, an rem restituere, aut rem tradi. Si in obligatione sit rem dari, fructus non veniunt nisi post litem contestatam l. 38. §. 7. de Usur. l. 78. §. fin. de V. O. l. 31. pr. ubi Gothofr de Reb. Cred. quod tamen non obtinet in Stipulatione, rem dari vacuum, possessionem tradi, propter duplicata illa verba, quæ non frustra ibi posita esse ratio dictas l. 4. pr. de Usur. Donel. l. 52. §. fin. de V. O. n. 11. Si in obligatione sit rem restituere, quia hoc verbum plenam habet significationem d. l. 38. §. 4. de Usur. fructus à tempore mora, non spectata contestatione debentur, prout patet ex l. 7. §. fin. ubi Gothofr de Cond. ob caus. l. 15 pr. de Condict. indeb. Si in obligatione sit rem tradi, fructus veniunt tantum à tempore litis contestate l. 3,

§. 1. de Act. Emt. *Obstare videtur l. 114. de V. O. ad quam Gl. in l. 38. §. 7. de Usur. & ad l. 78. §. fin. de V. O. respondet fructus quidem non prestari ut fructus, prestari tamen ut interesse, ut & Vafqu. 3. Contr. us. frequ. 63. n. 43. Verum melior responsio Donelli ad d. l. 78. §. fin. n. 13. distinguens inter Stipulationem simplicem rem tradi, & inter Stipulationem, rem certo die tradi. Dies enim adjectione tanquam conventionione ejus temporis utilitas in stipulationem deduci intelligitur, quod in simplici stipulatione non est, ex qua nihil debetur praterquam quod est expressum l. 99. de V. O. Ex bonæ fidei contractibus fructus omnimodo prestantur etiam à tempore mora d. l. 38 §. 8. d. Usur. l. 13. §. 10. de Act. Emt. quam ita allegat Glos. & Bart. in l. 78. §. fin. de V. O. l. 21. vers. quemadmodum de hered. vend. Videatur omnino Vafqu. 3. Controv. us. frequ. 63. n. 48.*

(b) *Quicquid rei principali accedit vel per se ut alluviones l. 34. de R. V. instrumenta ad fundum pertinentia, l. 4. §. pen. & ult. l. 47. de Contr. Emt. V Vesenbec. parat. ff. de Conti. Lmt. n. 8. & accessoria rei necessaria, qualia sunt sella & frenum Equorum. In stipulatione enim equi vel venditione, etiam sella & frenum comprehensa censentur, arg. l. 2. de Jurisd. An & ornamenta equi in venditione putamus, arg. l. 38. §. 11. de Aedil. ed. Et in stipulatione & aliis stricti Juris contractibus, non item, quia hæc secundum singularem cujusq. affectionem comparentur, arg. l. 63. ad L. falcid. & siue his commodè equitari possis. Vel ex voluntate contrahentium l. 34. de Cont. Emt.*

(c) *Qui est fallacia, machinatio, calliditas ad fallendum desipiendumq. alterum adhibita, l. 1. §. 2. in fin. de dol. intelligimus autem hæc cum, qui circa rem in contractum deductam adhibetur, & in omnem contractum venit l. 23. de R. l. ita quidem, ut pactum, ne dolus praestetur, contractui adjectum nullum sit, d. l. 23. l. 27. §. 3. de pact. l. 1. §. 7. deposit.*

(d) *Quæ est neglectus circa res alienas adhibitus quo fit, quod fieri*

feri non debet, & quod fieri debet, non fit. Hanc alii duplicem, alii
quintuplicem faciunt, Corraf. 4. Misc. 1. n. 7. Nos tres ejus gradus
facimus cum Lopez. animad. 17. n. 5. Latam, levem, levissimam,
que omnes sigillatim expressa in jure reperiuntur, l. 213. de V. S. l.
54. §. 2. de A. R. D. l. 20. de Negot. gest. l. 44. ad L. Aquil. l.
32. deposit. ubi latiore intelligimus de lata, arg. d. l. 54. de A. R.
D. Gregor. Lopez. dist. loc. Lata est non intelligere id quod omnes
intelligunt, l. 213. §. 2. de V. S. Levis est, cum non illa adhibetur
diligentia quam secundum communem hominum naturam diligen-
tes patresfam. rebus suis adhibent, l. 72. pro Soc. §. fin. Inst. de So-
ciet. Levissima est non adhibere tantam diligentiam quantam dili-
gentissimus paterfam. rebus suis adhiberet, l. 1. §. 4. vers. is verò
de O. & A. Porro quæ culpa in quibus contrahentibus præstetur, ex
l. 5. §. 2. Commod. definiendum est ubi id tribus regulis propositis
expeditur. Prima est, ubicumq; persona eligitur cum qua contra-
hatur ibi dolus tantum & lata culpa præstatur, quia sola eligentis
personæ utilitas versatur. Sibi enim imputet, qui negligenti amico-
rem commisit. §. 3. Inst. quib. mod. re contr. talis contractus est de-
positum, l. 32. deposit. l. 1. C. cod. in quo dolus solummodo præsta-
tur, l. 1. §. fin. de posit. & lata culpa siquidem hac dolo æquiparatur,
l. 8. pr. de edend. l. 23. §. 3. ad SCtum Trebel. non levis, nisi aut mer-
ces fuerit data d. l. 5. §. 2. aut sese depositarius ipse obtulit, ubi & de
levissima culpa tenetur, l. 1. §. 35. deposit. Secunda ubi utriusq; con-
trahentis utilitas vertitur, etiam levis culpa præstanda est V. G. in
Emissione Venditione, l. 36. de Act. Emt. l. 23. de R. l. idem in Locati-
one conductione, d. l. 5. §. 2. quibusdam tamen casibus de culpa etiam
levissima tenetur conductor, ut si sortè utilitas ejus maximè verse-
tur. §. ult. Inst. de Locat. Quem ita accipit Vult. discept. Scho-
last. 15. Neg. obstat. l. 25. §. pen. Locat. cum aliud longe sit in
opere locatione, si quis industriam certa rei polliceatur, & artificem
se profiteatur. Idem de Societate dicimus per text. §. ult. Inst. de So-
ciet. l. 152. §. 2. pro Soc. & de qualibet communione descendum, d.
l. 23.

l. 23. cum ibi utriusq. utilitas versetur, l. 10. §. 4. l. 25. §. 10. famil. h. reisc. l. 4. C. com. div. Ibi enim culpa absolute de levi intelligenda, ut aliis saepe ut d. l. 5. §. 2. Commod. ubi Gothofr. M. noch, 5. præsumit. 3. n. 136. Eadem ratio & in pignore militat. §. ult. Inst. quib. mod. re contr. l. 14. de pign. Act. l. 25. eod. l. 8. C. eod. nonnunquam igitur, si nempe solius creditoris gratia pignus contractum sit, etiam levissima culpa præstabitur, ut l. 13. §. fin. de pign. Act. l. 19. de Pign. & Hypoth. Tertia, Ubi ad commodum accipientis tantum contrahitur, levissima etiam culpa præstanda est, ut in Commodato §. 2. Inst. quib. mod. re contr. l. 1. §. 4. de O. & A. nisi utriusq. gratia commodatum sit contractum, ut l. 18. in fin. commod. ubi levis tantum præstatur Cujac. 19. observ. 24. Excipiuntur à regulis his 1. Mandatum per l. 13. & 21. C. Mand. 2. Negociorum gestio ubi ad levissimam culpam præstandam teneri Negoc. gestorem evincit §. 1. Inst. de Obl. quæ quas. ex contr. cum l. 25. §. famil. creisc. à contr. sens. l. 24. C. de Vfur. Non mover l. 20. C. de negoc. gest. vel quia argument. à contrario sensu ductum non procedat, si inducat correctionem juris ut tradit Everhard in topic. in loc. à contrar. sens. 82. n. 4. vel quia id Codicis leges non admittunt. Non enim sunt juris regule quibus in universum quid deciditur, sed ad solam facti propositi speciem pertinent. Similis negotiorum gestor tutor est, culpam tamen levissimam non præstat. l. 1. pr. de tutel. & rat. distr. l. 7. C. arbitr. tutel. neq. ex eo, quod l. 4. C. de peric. tutor. fortuitus tantum casus excipiat, rectè inferretur etiam levissimam culpam præstari. Idem enim quod superius dicti potest, nilè ex ll. Codic. à contrario sensu inferri. Diversitatis ratio, quod negotiorum gestor etiam levissimam culpam præstare teneatur, tutor non item, est quod hujus manus sit necessarium l. 20. C. de negoc. gest. Angel. §. 6. Inst. de susp. Tut. n. 7. Porro hæc omnia ita obtinent nisi pacto contrarium convenerit d. l. 23. de R. J. l. 5. §. 2. Commod.

(e) *Qua est frustratoria solvendi vel recipiendi debiti dilatio*

E

tio

tio arg. l. 3. in fin. de Vfur. l. 37. in fin. Mand. Committitur vel ex re, quando quis sine ulla hominis interpellatione in mora constituitur, Veluti fur, qui perpetuo in mora esse dicitur l. 8. §. 1. de Cond. furtiv. simile exemplum ubi mora ex re committitur est in l. 20. §. 11. de pet. hered. & l. 13. §. 20. de Aft. Emt. plures vide apud Menoch. 2. arbitr. iudic. quaest. cas. 220. Ex persona mora committi dicitur, cum quis interpellatus solvere vel recipere debitum recusat l. 32. pr. de usur. Fit autem interpellatio vel expressè, & aut in iudicio litis contestatione, l. 1. 2. & ult. C. de Vfur. & fr. legat. vel extra iudicium, admonitione creditoris l. 23. de O. & A. etiam unscâ modo seriâ d. l. 32. §. 1. de Vfur. l. 122. §. pen. de V. O. l. 87. §. 1 de legat. 2. vel tacitè, ut in obligationibus in diem solutionis causa adiectum contractis, ubi dies interpellat pro homine, quæ interpellatio ad committendam moram sufficit text. in d. l. 23. de O & A. Ad constituendum porro creditorem in mora, necessaria est debiti obligatio non verbis sed re declarata, si res fuerit mobilis; sin immobilis, sufficit profiteri se solvere paratum esse. Emil. F. rret. tract. de mora circa med. Effectus mora præter alios, de quib. mox dicemus & hic est, quod obligationem perpetuet l. 5. de reb. Cred. ubi Gothofr. l. 91. §. 3. de V. O. An igitur naturalis rei interitus à debitore moroso prestandus? Affirmativam cum hac restrictione, si rem creditor distraxerit fuisse, tenemus arg. l. 47. §. fin. de legat. 1. Mora autem creditoris debitorem quidem à culpa, non tamen doli præstatione eximit d. l. 9. ubi Gloss. & Duaren. Solut. Matrim. Porro tam diu mora effectus procedunt, donec expurgetur d. l. 91. §. 3. de V. O. dum tamen res adhuc fuerit integrâ, de opt. legat. Purgatur ea vel voluntate Creditoris novandi animo rem à debitore stipulantis, l. 72. §. 1. de Solut. l. 14. pr. de Novat. vel debitoris operâ, ut oblatione debiti, etiam verbis solum declarata, etiam extrajudiciali absq. deposito & cessionatione l. 17. ibi. si interpellavero, de petic. & com. rei vend. Admittitur mora purgatio in omnibus obligationibus (solo casu, si obliga-

obligatio cum die sub conditione p[er] a contracta sit, exceptio ubi nulla admittitur purgatio per d. l. 23. de O. & A. l. 77. de V. O. quam communem dicis Hercul. Marefcot. 2. Var. resolut. 125 n. 32.) ad lris usq[ue] contestationem. Donel. d. l. 91. §. 3. de V. O. n. 11. Quae generalis conclusio multis tamen modis limitatur.

(f) *Naturā enim contractus alij recipiunt dolum, alij dolum & culpam. alij etiam diligentiam, d. l. 23. de R. J. Horum igitur quaedam qui non recipiunt, pacto eis adjici solent, d. l. 23. V. G. Depositum tantum recipit dolum & latam culpam, pacto igitur effici potest, ut & culpam & periculum praestet depositarius, d. l. 5. §. 2. Commodat. Sic qui culpam omnem recipiunt, pacto effici potest, ut nullam recipiant praeterquam latam, cum hac sit dolus praesumptus l. Nerva. 32. deposit.*

(g) *Aestimatio alia jure actionis venit, ut si principaliter in obligationem sit deducta l. 28. de Novat. vel si Fidejussor pro principali debitore rem debitam solvit, actione manditi aestimationem rei consequetur, l. 37. Mandat. l. 22. de O. & A. & tunc res aestimabitur quanti fuit tempore contractus dd. ll. Alia debetur ob dolum, culpam vel moram, & venit officio judicis, non jure actionis. Revera enim non debetur, cum sit pretium rei; aliud autem res est, aliud pretium rei l. 1. de rer. perm. l. 1. de Contr. Emt. cum igitur res non pretium rei in contractum venit, non pretium sed res debetur Gædd. ad l. 14. de V. S. n. 22. quod autem non debetur nec peti potest, arg. pr. Inst. de Act. Verum utcumq[ue] principaliter non debeatur aestimatio sed res, iniquum tamen esset debitorem contra aequitatem ex sua culpa liberationis commodum sentire; d. l. 37. in fin. Mandat. l. 3. §. fin. de usur. l. 134. §. fin. l. 174. §. pen. de R. J. ideoq[ue] ut ad executionem res perducatur, judicis erit condemnatio in rei petita aestimationem convertere, l. 22. de reb. Cred. l. 91. §. fin. de V. O. Hic jam queritur: Quodnam tempus in rei petita aestimatione sit inspiciendum? distinguendo res fiat clara. In latem enim si juretur, rei aestimatio in bonae fidei quidem judicis in*

tempus sententia referatur, in stricti juris vel potius arbitrarius iudicis in tempus litis contestata, l. 3. §. 2. Commod. l. 5. §. 4. de in litem iurand. Aliter in vera rei aestimatione absq. iuramento in litem statuenda, ubi distinguitur inter obligationem puram & non puram. Hac vel propter diem, conditionis, vel loci adjectionem talis, & ubiq. dies conditio vel locus in rei aestimatione attenditur, d. l. 22. de reb. cred. l. 11. de re iudicat. l. 60. d. V. O. l. ult. de condic. triticar. Si obligatio sit pura, vel mora est commissa vel non. Priore casu tempus mora & condemnationis inspicitur, ut ro nempe res pluri fuerit, d. l. 37. in fin. Mandat. l. 3. de condic. triticar. l. 3. §. 3. de Act. emt. Si mora nulla fuerit commissa tempus litis contestata esse inspicendum, neutrius adhibita inter bona fidei & stricti juris iudicia distinctione, per textus iam allegatos & l. ultum. de Condic. triticar. qua generaliter loquitur ibi: sin minus quanturunc, cum iudicium acciperetur. Legem autem generaliter loquentem generaliter quoz accipiendam esse iuratum est, a.g. l. 8. de publ. in rem act. nec movet l. 3. §. 2. Commod. qua adversa pars fundatur cum ea accipienda sit de aestimatione per iuramentum in litem facienda, cuius alia ratio.

(h) Differt ab aestimatione quod hoc verum rei pretium, Interestesse utilitatis solummodo aestimationem contineat, l. 51. l. 179. de V. S. Aestimatio solum rei pretium denotat l. 1. de in lit. iur. l. 63. pr. ad L. Falc. interesse omnem etiam utilitatem intrinsecam & extrinsecam comprehendit, l. 2. §. fin. de eo quod cert. loc. l. 8. de Evict. Hinc interesse designatur omnis utilitas iusta, qua nobis culpa aduersarij abest, eiq. tam ex utilitate interversa & impedita quam ex damno acc. pro computatur, d. l. 3. §. fin. de eo quod cert. loc. l. pen. si quis cautionib. l. 13. rem rat. haber. h. 11. pr. ad SCtum Trebell. d. l. ante. C. de sent. quae pro eo quod inter. Hoc tamen non de omni lucro cessante intelligendum, sed de certo vero & explorato, veluti si ei qui negotiari est solitus ex aliquo constructu propter moram utilitas fuerit interversa, d. l. 3. §. fin. de eo quod cert. loc.

loc. nec damnum quog, quodlibet, sed illud duntaxat, quod immedias ex eo quod res debita tradita non sit, creditor percepit, l. 21. §. 3. de Act. Emt. Porro in aestimatione ejus quod interest, separandi sunt casus certi ab incertis. In illis interesse duplum nunquam excedit, hoc est, re principali altero tanto amplius esse non potest. V. G. si res 10. emta sit, eaq, hodie 25. valeat, ultra 20. Emior non consequetur, pretij loco nempe decem, & loco interesse etiam decem. In his vero aestimatio damni emergentis & lucri cessantis arbitrio judicis est commissa, per d. l. unic. C. d. t. Ceterum interesse petitur jure actionis in obligationibus faciendi, cum haec altera trive sint, ut aut vel id quod convenit, vel interesse in obligationem deductum, censeatur, l. 114. l. 81. de V. O. l. 13. §. fin. de re judic. Officio autem judicis interesse venit in obligationib, dandi l. 38. pr. pro Soc.

(i) Differunt usura ab eo quod interest, quod hoc sit proprie rei certa prater quantitatem accessio, illa proprie accessio quantitatis. Strictè tamen usura dicuntur quod accedit ultra sortem in mutuo, l. 17. pr. de Pact. l. 11. §. 1. de reb. Cred. Debentur Usura vel ex conventionem, vel ex mora. Ut ex conventionem peti possint sufficit quidem in bon. fid. contractibus pacto his in continenti adjecto eas esse comprehensas, l. 3. l. 4. C. de Usur. l. 5. C. de pact. int. Emt. in stricti juris contractibus usurae ex pacto non veniunt, sed ex sola stipulatione, l. 3. C. de Usur. l. 10. §. 4. Mandat. Ex mora debentur usura in bon. fid. contractibus à tempore morae, l. 32. §. 2. de Usur. l. 13. §. 2. de Act. Emt. & quidem officio iuratis non jure actionis, l. 24. in fin. de pos. Instricti jur. contractibus ne quidem à tempore litis contestatae, text. l. 1. C. de Cond. indeb. Neg. obstat l. 35. de Usur. ibi enim currere significat cursum non interrumpi.

(k) Hic enim humana industria praecaveri non potest, l. 1. §. 4. de O. & A. l. 2. §. 7. de admin. rer. ad Civ. pert. l. 6. C. de pignor. Act. & res quae perit suo domino perit l. 23. de V. O. l. 18. pr. Commod. l. 23. in fin. de R. l. d. l. 6. & l. 9. C. de pign. Act. quod tamen non obtinet si culpa casum praecesserit, cum ea obligationem perpernet d. l. 91. §. 3. de V. O. d. l. 18. pr. Commod. l. 23. de R. l.

XVIII.

Contrahere quovis loco licitè possumus (a) præter Ecclesiam, (b) Carcerem, (c) & respectu Magistratus Provinciam (d)

(a) t. t. ff. de eo quod cert. loc. l. 19. & seq. de indic. l. 27. de O. & A. l. 3. de reb. Auth. iudicis poss. l. 2. C. de iurisdic. ita tamen, ut si extra territorium subditi alterius Provincia contrahant, id fiat secundum iura & statuta propria, arg. l. 9. de l. & l. videatur Menoch. 2. præsumt. 2. Hinc si de negotij qualitate non constet, secundum loci consuetudinem contraxisse intelliguntur, l. 34. de R. I. l. 1. de l. fur. Quod si de loco contractus non constet, ibi factus præsumitur, ubi solutio fieri debet, d. l. 27. de O. & A. d. l. 3. de reb. Auth. iudic.

(b) Jure enim divino prohibitum legimus, Matth. 21. vers. 12. Luc. 19. vers. 45. neg. jure Civili concessum. Non ergo contrahere ibi nobis licebit, arg. l. 2. C. de SS. Eccles. ubi Glos. nec movet quod manumittere liceat, cum id favore libertatis sit constitutum, l. 1. & l. 12. de his qui in Eccles. man.

(c) Quod de injusto intelligimus, si cum eo contrahat, qui vinetum eum detinet, arg. l. 21. & l. 22. quod met. caus.

(d) Intra tempus quo Magistratum gerunt, l. 6. de offic. Proc. l. 45. de Contr. Emr. l. 63. de rit. nupt. l. 46. §. 2. de jur. fisc. Excipiuntur tamen quæ victus quotidiani causa comparantur, d. l. 6. §. 2. in fin. l. 16. de offic. Præf. l. unic. §. 2. C. de Contr. Jud. Magistratus etiam Urbani ex pragmatico principis contrahere possunt, d. l. unic. Dicta autem de Magistratibus & ad domesticos & consiliarios eorum pertinent, d. l. unic. §. pen.

XIX.

Accidunt contractui Dies, (a) conditio, (b) locus, (c) modus, (d) accessio. (e)

(a) Dies

(a) *Dies contractui adicitur vel multiplicanda obligationis causal.* l. 60. pr. Locat. l. 56. §. 4. de V. O. §. 3. Inst. eod. vel ejus restringenda ut l. 10. eod. Vel ejus finienda causa ut d. §. 3. Inst. d. t. Vel deniq. differenda solutionis causa, & hoc casu contractus non est purus, l. 118. §. 1. de V. O. illis purus est d. §. 3. Inst. eod. Adicitur autem dies obligationi vel expresse ut l. 41. pr. eod. vel tacite ut si res nondum nata in obligationem deducatur veluti fructus, partus, vel factum successivum, l. 73. pr. eod. Vel si res certo loco dari promissis sit l. 41. §. 1. eod. Dies porro actionem non obligationem suspendit, §. 2. Inst. d. t. An ipso jure, ut actio non competat, vel non dum nata sit, an vero ope exceptionis, ita ut actio quidem nata, sit ipso jure, sed qua nondum effectu moveri possit? & posterius placet, cum obligatio ne fingi quidem, ubi actio statim non competat, possit, secundum tradita à Gregor. Lopetz. animad. 10. n. 2. Atqui ibi obligatio l. 213. de V. S. Deinde quod in diem debetur, si ante diem fuerit solutum, non repetitur l. 10. l. 56. de Condict. indeb. An autem debitor diem prevenire & invito etiam creditori solvere possit? quaestio est; Affirmandum putamus per text. l. 50. de O. & A. l. 137. §. 2. l. 38 §. 16. de V. O. quod regulariter ita, nisi creditoris gratia dies fuerit adiectus, l. 15. de ann. Leg. Ceterum dies totius solventis arbitrio tribuendus, ita ut & ultimâ diei particulâ ei solvere liberum sit, atq. inde nec eo ipso die, in quem solutio dilata, debui peti possit. d. §. 2. l. 42. l. 138. pr. de V. O.

(b) *Conditio duplex est; Suspendiva, qua obligatio suspenditur ita, ut nullum effectum habeat, donec ea existat. & Resolutiva, qua quidem non impedit quo minus obligatio nascatur, sed tamen si extiterit eam dissolvit, & hæc cum ejusmodi sit, ut contractum non faciat impurum non est hujus loci. Suspendiva autem sive sit potestativa, sive casualis, sive mixta, contractus substantiam suspendit cum effectu. Antequam enim ea existat, neg. venit neg. cessit dies d. l. 213. de V. S. l. 13. §. pen. de Pignori. l. 19. de const.,*

const. pec. l. 10 §. pen. de fidej. tantumq. spes est debitum tr. §. 4.
 Inst. de V. O. ubi igitur nulla spes futura conditionis, ibi nullus
 quog. omnino contractus, puta, si conditio sit impossibilis l. 185. de
 R. J. l. 26. l. 35. l. 136. §. 6. de V. O. si in prateritum fuerit ad-
 lata vel in presens, non semper tamen ut l. 100. de V. O. l. 37 de
 reb. Cred. An autem in arbitrium debitoris conditio cadata va-
 leat? non putamus per text. l. 17. de V. O. l. 8. de O. & A. l. 13.
 C. de Contr. Emt. si conditio ita enunciata sit, si volueris. Secum
 tamen obtinere putamus, si dictum sit, cum volueris text. in l. 46.
 §. pen. & ult. de V. O. ratio diversitatis est, quod verba cum vo-
 lueris expriment tempus, & per tempus conditionem; verba si vo-
 lueris expriment non tempus, sed liberum debitoris arbitrium atq.
 ita hic locus l. 195. de R. J. Concipitur conditio non affirmativè so-
 lum, sed & negativè, in qua tamen cautio Mutiana locum non habet
 l. 99 in fin. l. 129. de V. O. Dies omnino incertus, ut dubium sit
 an & quando existurus sit; conditionalem quoq. efficit obligatio-
 nem l. 75. de Cond. & Dem l. 22. quando di, leg. ced. d. l. 45. §.
 pen. Ceterum contractus sine die & conditione purus est d. §. 2.
 Inst. eod. hujus dies cessit & venit eo ipso momento quo convenit
 d. l. 213. de V. S. hinc quod ita debetur statim peti potest d. §. 2.
 d. l. 213. l. 14. de R. J. nisi contractus ex re ipsa dilationem capiat
 §. fin. Inst. de inut. Stip. tacitè quippe tunc ei inest dies. Quan-
 quam autem ex contractu verbis & re puro statim debitum peti
 possit, nihilominus tamen modicum aliquod tempus miserationis
 gratià debitori arbitrio Judicis indulgendum vulgò statunt per
 l. 105. de V. O. l. 21. §. 1. de Const. pecun.

(c) Ubi nempe solutio fieri debeat l. 21. de O. & A. qui ta-
 citè tempus complectitur l. 73. de V. O. l. 1. de eo quod cert. loc.
 & plerumq. Creditoris gratià adijcitur l. pen. d. t. Donel. ad l. 41.
 de V. O. n. 48. Igitur alio loco quam eo de quo convenit invito cre-
 ditori solvi non potest, d. l. pen.

(d) Unde obligatio alternativa & ideo incerta. Quamvis
 autem incerta sit, fit tamen certa vel ab initio, ut si duæ res debean-

itur, in quas nulla cadit affectio, tunc debetur statim ab initio quod minimum est l. 12. l. 109. de V. O. vel evenit, idq, vel exemptione unius, ut si una perierit tunc altera debetur, l. 95. pr. de Solut. l. 32. pr. de Cond. indeb. l. 2. de eo quod cert. loc. vel electione debitoris, cuius illa regulariter l. 106. de V. O. l. 2. de eo quod cert. loc. aut creditoris si nominatim sibi de ea caveris, l. 75. §. 2. l. 93. l. 112. pr. de V. O. aut alternativa sit inter duo posita quorum alterum ad cautelam vel favorem creditoris sit adjectum ut tradit Bart. per l. 6. de pign. Act. ad cand. Et in tali contractu alternativo res quidem utraq, est in obligatione, sed non nisi una solvitur, & altera, si soluta sit, condici potest, ex qua tamen causa, si restitui debeat alterutra, electio est Creditoris l. 21. de Cond. indeb.

(e) l. 44. de O. & A. Hæc est vel persona ut si quis sibi aut alteri stipuletur d. l. 44. §. 4. ubi si ei qui accessit solutio facta sit, liberatio contingit ope exceptionis l. ult. §. 5. de V. O. vel res, ut si quis ita stipuletur: Si Stichum non dederis dabis centum? d. l. 44. §. 5. ubi centum solum sunt in obligatione, in exsolutione vero aut Stichus aut centum.

XX.

Contraria contractuum sunt, quæ vel ortum eorum impediunt, ut dolus, (a) vis, (b) metus, (c) error, (d) Simulatio, (e) vel jam natum solvunt, veluti rescissio ob læsionem immodicam, (f) conditio resolutive, (g) Rei interitus, (h) Solus consensus, (i) Pactum, (k) Novatio, (l) Solutio, (m) acceptilatio, (n) compensatio, (o) obligationum confusio, (p) Tempus. (q)

(a) l. 7 §. 7. & 9. de pact. l. 9. §. 2. de transact. l. 3 §. fin. pro Soc. l. 9. C. de Pact. l. 5. C. de inutilib. stip. l. 11. C. de resc. Vend. principaliter nempe circa contractum bon. fid. adhibitus, cui si causam dederit, ipso jure eum facit nullum l. 7 de dol. l. 16. §. 1. de Minor. d. l. 3. §. fin. pro Soc. non etiam contractum stricti juris

l. 36. de V. O. l. 5. c. de inut. Stip. Si dolus in contractum incidat
nullum omnino siue sit bon. fid. siue str. iur. nullum ipso iure efficit
l. 36. de V. O. l. 13. §. 4. de Act. Emr. l. 5. c. de resc. vend.

(b) l. 6. pr. de offic. Præsid. l. 2. c. de resc. Vend. l. 16. de
R. l. l. 7. de Condi. ob turp. caus.

(c) Justus nempet 21. §. 1. cum l. sequ. quod met. caus. l. 6.
eod. l. 116. de R. l. & hic quidem contractum bon. fid. ipso iure
reddi nullum, cum dolus ei insit l. 1. c. de rete. vend. non etiam
contractum stricti iuris d. l. 5. c. de inut. Stip. Quinam autem ius-
tus sit metus arbitrio iudicis relinquendum, text. expr. in l. 3. quib.
ex caus. Ma. or. Reuerentialis contractum non vitiat, l. 22. de
rit. nupt.

(d) l. 15. de iurisd. l. 2. pr. de iudic. l. 5. §. 1. de Act. Emr.
l. 57. de O. & A. l. 116. §. fin. de R. l. Error autem contingit vel
circa negotium ipsum, ut si quis quasi donaturus dederit, alius quasi
mutuum acceperit l. 18. de reb. cred. Anne vero ita Dominium
transfertur? Nequaquam per d. l. 18. de reb. cred. Neg. movet l.
36. de acquir. rer. Dom. eam enim intelligimus se promissio vel
debitum antecessit, idq. pater ex eo, quod in pr. d. l. 36. in prior
exemplo etiam innuitur debitum traditionem præcessisse. Et quan-
vis exempla regulam non restringant, eandem tamen quo pacto &
quibus de rebus intelligenda sint declarant Gloss. in l. 2. in verb. ob
aliud. de delict. privat. quam ita allegat Thoming. decis. 22 n. 4.
vel circa rem negotio contentam, & aut in corpore error committi-
tur & contractus nullus est l. 57. de O. & A. l. 9. de Contr. Emr.
Aut in substantia & materia rei, valetq. contractus si sit stricti iu-
ris l. 22. de V. O. non etiam si sit bonæ fidei l. 9. §. 2. de Contr. Emr.
exceptio contractu pignoris l. 1. §. ult. de pignor. Act. aut in quali-
tate accidentali, ut si mulier pro virgine emta sit l. 11. §. fin. de
Contr. Emr. cui minime contradicere l. 11. §. 5. de Act. Emr. cum
& hic contractus sit validus.

(e) Qua est machinatio quedam, per quam aliud exterius
ostenditur, aliud intrinsecus intenuitur. Hinc contractus simulati,
qui

qui regulariter reprobati sunt, si in fraudem legis fisci vel alicujus
seruiant, l. 7. C. de Contr. Emt. l. ult. C. de pact. pign. l. 54. de
O. & A.

(f) Quae nisi contractus natura repugnet, veluti ubi nullā
hinc inde rerum operarumve commutatio, in omnibus omnino tam
stricti juris quā bonae fidei contractibus locum habebit, quia utro-
que Rationis paritas, l. 16. de O. & A. l. 4. C. cod. l. 14. de Cond.
indeb.

(g) Contractus enim sub hac conditione factus, perfectus qui-
dem est & purus, existente tamen ea resolvitur ipso jure l. 2. de in
diem addict.

(h) Ante moram, certe speciei l. 45. de O. & A. l. 26. §. 4.
de noxal. act. l. 23. de V. O.

(i) Re quidem adhuc integrā l. 6. §. fin. de Contr. Emt. l.
58. pr. de pact. l. 1. & 2. C. quando ab. Emt. disc. Si res integra
non sit, tunc restituti omnibus idem dicendum d. l. 58.

(k) Non quidem ipso jure sed ope exceptionis, cum pactum
non sit legitimus tollendae obligationis modus §. 4. Inst. de Except.

(l) Novatio est in aliud nomen statumve obligationis trans-
latio l. 1. de Novat. l. 17. de Condict. furt. Fieri solet novatio
vel interventu novae personae, & proprie delegatio dicitur l. 11. de
Novat. vel interventu novae causae, ut si quod sub conditione de-
bebatur, vel in diem, nunc purē incipiat deberi, vel vice versa
l. 14. pr. d. r. si tamen nominatim id contrahentes egerint, ut no-
vandi animo priorem obligationem tollant l. fin. C. de Novat.

(m) Quae est vera totius rei debita praestatio, pr. Inst. quib.
mod. toll. oblig. Solvit autem qui debet rectē vel per se vel per
aliū, modo sit majorēnis, suiq. juris, aut aliās alienare vel con-
trahere non prohibitus l. 15. l. 13. §. 1. l. 23. l. 40. de Solut. Is quoq.
sui solvitur talis esse debet, ut ei rectē solvatur, ad id ut contingat
liberatio, qualis non est qui non obligatur contrahendo §. 2. Inst.
quib. alien. lic. vel. non. aut qui ut debitum recipere possit, man-
datum

datum plane nullum, aut revocatum aliàsve inutile habet. l. 12. l. 38. §. 1. de Solut. Res porro quæ solvitur illa esse debet, quæ in obligatione sit, nisi Creditor aliam in solutum acceperit sponte. Aliud enim pro alio invito Creditori solvi non potest l. 2. de reb. Cred. nisi res debita præstari non possit. Tunc enim & alius solvi potest Auth. hoc nisi debitor. C. de Solut. l. 8. de Cond. furtiv. Debet etiam esse tota: Regulariter enim non permittitur, ut debitum particulatim recipere debitor cogatur l. 3. famil. hercisc. l. 41. §. 1. de Vfur. l. 9. ibi solius C. de solut. nisi debitum ex parte tantum fuerit liquidum, l. 21. de reb. Cred. aut plura debita concurrant, l. ult. quib. mod. pign. solv. aut debitum fuerit hereditarium, quod ipso jure inter heredes dividitur. l. 26. C. de Pact. Modus solvendi consistit in eo, ut solutio fiat loco & tempore oportuno, & debitor si idem ei cum creditore sit forum, ad domum ejus accedat ut solvat l. 12. C. de Contr. Stip. quam ita allegat Gl. in l. 18. de Const. pec. si diversi sint fori, ubi habitas debitor à creditore interpellandus sit, ut solutio fiat d. l. 18. ubi Gothofr. in pr. de Const. pec. Si certus locus solutioni dictus, omnino ibi solutio fiat l. pen. de eo que d. cert. loc. potest tamen ex justa causa debitor, habitas ejus quod interest ratione, alio loco solvere compelli l. 2. eod. Idem quoque alio quam eo, de quo convenit, loco solvere volens, si id quod interest offerat, admittendus. Gl. in l. 12. pr. de V. O.

(n) Qua est liberatio per mutuatam interrogationem, quæ utriusque contingit ab eodem nexu absolutio, l. 1. de Acceptil. estque solutio imaginaria §. 1. Inst. quib. mod. tol. oblig. Recte vero ille dumtaxat accepto fert, qui principaliter debet, non tutor, non Procurator, non Curator, neque servus, neque filius, quia acceptilatio fit per stipulationem, quæ alteri fieri non potest, l. 38. de V. O. Tollitur eadem verborum obligatio solum l. 8. §. 3. de Acceptil. neque movet l. 19. eod. ubi innuitur & alios tam reales quam consensuales eam tolli, fit enim hoc non ex natura acceptilationis, sed vi & potestate conventionis, quæ ei inest ut se ipse Ulpian. d. l. 19. & Julianus in l. 5. de resc. vend. explicat.

(o) Si nempe hinc inde debitori & creditori competant actiones, ipso jure utring, consentur sublata, beneficio compensationis l. 4. l. 21. de compens. §. 30. Inst. de Act. eaq. locum habet in omni obligatione excepto deposito d. §. 30. & Commodato per text. l. fin. C. commod. Admittitur verò tantum compensatio liquidi, hoc est, probati vel confesi, ad liquidum, probatum vel confessum l. fin. C. de compens.

(p) Si nempe Debitor Creditori aut contra Debitori Creditor succedat, l. 1. §. 18. ad l. falcid. l. 7. C. de pact.

(q) Non quidem ipso jure sed ope exceptionis l. 44. de O. & A. per præscriptionem quog. 30 & 40. annorum, siquidem ea communis est omnium actionum visa l. 3. & sequ. C. de Præscr. 30. annor. VVesenb. w. ff. de O. & A. n. 9.

PARERGA.

Parentes & similes Personas etiamnùm absque veniæ impetratione in jus vocari non posse de Jure vetius est.

Filius fidei commissio gravatus solùm Trebellianam detrahit.

Spurii neq; facti neq; juris infamia laborant.

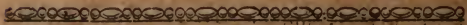

Ad
Respondentem Politissimum,
amicum Chariss.

Affluit hic opibus, benè qui commercia tractat;
Deceptus fluxû ni cadat ante fide.
Tu quoque si capto tractes commercia nisu,
Est præstò merces largâ parata Tibi.
Cautius ergò facis cautè mercarier ante,
Discens : Sic rectè damna futura cæves,

M. MATTHEWS PLETSS
Consc. Boruss.

L I T E R A T I S S I M O
& Politissimo
Dn. VALENTINO STEINERSDORFIO,
ex Anagrammate, quod est, exclusâ superflua N,
Indole esse insta, fruiturus,

Romanos rerum Dominos suevisse refertur
Exemplar levibus desumere semper, agendis
Olim magnificè factus moderamen ut essent.
Hinc exstare sui laus non postrema vigoris
Capit, & inter eam fundamina jecit honoris

Æternum